

[Elisabeth Arnold]

Men jeg vil godt sige til Venstre og De Konservative og også til SF, at hvis de tre partier kan komme med forslag til forenklinger af det foreliggende kompleks af love, vil vi fra radikal side være meget interesseret i at kigge på det. Det er klart, at fordelingsprofilen og de andre hensyn, vi har til forskellige grupper, skal holdes, men hvis vi kan få noget forenkling ind på anden måde, end vi har prøvet nu, vil det være meget, meget velkomment.

Det Radikale Venstre har også fået opfyldt mange ønsker, og et af dem er det, der hænger sammen med den meget udskældte, frygtelige bruttoskat. For os at se er det et vigtigt skridt på vejen til at få alle erhvervsaktive med til at bidrage til finansieringen af dagpengeudgifterne. Det har fra radikal side været et ønske, at alle, der er aktive på arbejdsmarkedet, også bidrager til at betale for de store dagpengeudgifter. Det opnår vi ved at indføre den arbejdsmarkedsafgift, som bliver indført nu. Vi synes, det er et skridt i den rigtige retning, og jeg kan ikke forestille mig andet end, at det må være et ønske, der deles af Venstre og De Konservative; men det har vi jo været inde på tidligere.

Det har også været et radikalt ønske, at miljøafgifterne fik en væsentlig vægtning i den nye skattereform. Vi kunne godt have ønsket os nogle kraftigere miljøafgifter end dem, der er med nu, men der har også været hensyn at tage til fordelingsprofilen, til børnefamilierne, til lavindkomstfamilierne, og derfor har profilen med hensyn til miljøafgifterne fået den form, den har.

Endvidere har vi fået opfyldt et meget klart ønske om at få en fast plan, som starter på et tidspunkt, og som slutter på et tidspunkt, en plan, hvor udgangspunktet ved start er kendt, og hvor slutresultatet ved afslutningen af reformens gennemførelse er kendt, sådan at alle skatteydere i landet ved, hvad de har at rette sig efter, ved, hvad resultatet bliver, sådan at de kan disponere i tryghed og i fortrosthed til, at sådan kommer skattesystemet til at fungere fremover. Det er for os at se en meget, meget væsentlig gevinst, og det er i virkeligheden også det, Folketinget i månedsvis har bedt om at få. Man har ønsket klarhed over, hvornår det starter, hvornår det slutter, hvad udgangspunktet er, og hvad slutresultatet er.

Det har været klart i hvert fald i første del af debatten i dag, at oppositionen raser. Det skal

den også have lov til; det er helt rimeligt og legitimt, at oppositionen bruger stærke ord. Men jeg synes godt, man kan høre med sine antenner, at indlæggene er mildnet noget; der er kommet forskellige ønsker til. Vil regeringen overhovedet forhandle, og er der overhovedet noget at forhandle om? Jamen selvfølgelig er der da det. Men det er da klart, at det er de partier, som er uenige i det, der er lagt frem, der skal komme med deres ønsker til, hvad der skal forhandles om.

Vi, der har fremsat dette forslag, siger, at det var det, vi kunne blive enige om. Hvis andre vil have medindflydelse, hvis andre vil have noget med i dette her, så kom dog med ønskerne! Så må vi se på det.

Fra radikal side vil vi sige, at vi gerne vil arbejde i mange uger nu, og vi vil også gerne udsætte vores sommerferie. Men skattereformen skal altså være færdig på denne side af Folketingets sommerferie, hvornår den så kommer til at ligge. Der skal hurtigt gang i om-lægningerne, og derfor skal vi have taget beslutningen nu inden for de nærmeste par uger. Vi arbejder også gerne til klokken 5 om morgenen, som fru Bente Juncker sagde før, og vi vil deltage i debatterne, vi vil modtage deputationerne og diskutere med de skatteydere, der kommer. Vi vil lave et grundigt og seriøst arbejde – som vi i øvrigt plejer at gøre i Skatteudvalget, vil jeg godt sige; det gælder alle partierne i Skatteudvalget.

Lad os nu få lov til at gennemføre det her på den sædvanlige seriøse måde, vi plejer at gøre det på, men lad os dog gøre det, inden Folketinget går på sommerferie. Længere tids uvished kan vi ikke bære.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg forstår, at fru Elisabeth Arnold også er glimrende tilfreds med disse forslag. Jeg stillede før nogle spørgsmål til fru Bente Juncker, men hun svarede ikke på nogen af dem. Derfor må jeg spørge fru Elisabeth Arnold, om De Radikale er tilfredse med, at nogle af disse forslag får tilbagevirkende kraft.

Jeg ville selvfølgelig gerne have spurgt samordningsministeren om det samme, men nu kan jeg se, at klokken er over 16, og så kan det jo ikke lade sig gøre. Derfor må jeg håbe på, at fru Bente Juncker måske på et senere tids-